

Любовта трѣбва да се изучава като жива сила, която работи, а не като едно приятно чувство, не като единъ приятенъ стремежъ. Не. Когато тази Любовъ почне да идва, вие ще почувствувате въ вашето съзнание, дълбоко въ вашето битие, една малка свѣтлинка, тя ще почне да се развива, да става все по голѣма и по-голѣма, обемътъ ѝ ще се увеличи, ще обхване мозъка ви, сърцето ви, слѣдъ което вие ще почнете да ходите въ свѣтлина. Въ васъ ще се яви едно разширение, като че сте господари на цѣлия свѣтъ. И каквито мъчности да ви се явятъ, за васъ ще бждатъ нищо.

Тѣй, отъ думата „любовъ“ на български езикъ ставатъ 720 пермутации. Тѣ не сж малко за българитѣ. Ако българитѣ разбираха начинитѣ, по които Любовта може да се прояви, ако тѣ работѣха да се проявятъ всички нейни елементи, тѣ щѣха да бждатъ най-великиятъ народъ. Ако само разбираха пермутациитѣ на тази Любовъ! И тѣй, първото съединение, което трѣбва да направимъ, то е съ Бога, съ Любовта. Нашата душа трѣбва да се съедини съ божествената Любовъ, и въ такова едно съединение ще се яви новиятъ животъ, който Христосъ нарича *възкресение*. Опитвали ли сте се вие да се съедините съ Бога? Но бждете спокойни! Вие по нѣкой пжтъ се стискате и казвате: „Тя нѣма да я бжде.“ Ще я бжде тази работа, ще я бжде, не се обезсърчавайте, ще я бжде. Разбирате ли? „Нѣма да я бжде.“ Азъ казвамъ тѣй: въ Любовта, чрѣзъ нея, всичко може, трѣбва само да се научатъ всичкитѣ нейни пермутации.

Сега ще ви приведа единъ примѣръ. Той е една моя опитностъ. Този примѣръ е вѣренъ само по съдържание и смисълъ. Нѣма да го вземате буквално. То бѣше прѣди 15 години, когато правѣхъ своитѣ научни наблюдения и изслѣдвания.. Бѣхъ въ Пловдивъ. Слѣдъ една отъ моитѣ сказки повика ме единъ българинъ, който ималъ двѣ дѣца, едното съ единъ естественъ недѣгъ, а другото — едно малко момиченце на 10 години. Отивамъ въ